

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)

podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0351

Ministerstvo vnitra
Odbor všeobecné správy
Oddělení státního občanství a matrik
Nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 25.2.2014

podpis: Tomáš

Dodatkem k zákonu
v souladu s GDPR

Č.j.: VS-1935/835.3/2-2013

V Praze dne 7. ledna 2014

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti, kterou podal
nar. - Kosovo, státní občan **Kosova**, trvale bytem
o udělení státního občanství České republiky podle ustanovení
§ 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, **takto:**

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky
se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Výše jmenovaný podal dne 5.6.2013 prostřednictvím
Magistrátu města Brno žádost o udělení státního občanství České republiky.
Na Ministerstvo vnitra byla tato žádost doručena dne 12.8.2013, a tímto dnem
bylo zahájeno správní řízení o udělení státního občanství České republiky.
Žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 20.4.2005 za účelem
sloučení rodiny. Žadatel je svobodný, bezdětný, od 13.9.2012 dosud je veden
Úřadem práce České republiky v evidenci uchazečů o zaměstnání. Žadatel je státní
občan Kosova.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 18.9.2013 správní řízení o žádosti výše
jmenovaného o udělení státního občanství České republiky podle ustanovení
§ 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších
předpisů, (dále jen „správní řád“) přerušilo do dne 30.10.2013, a zároveň žadatele
podle ustanovení § 59 správního řádu předvolalo na tento den na Ministerstvo
vnitra. Žadatel byl v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informován,
že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 12.8.2013 podle ustanovení § 44 správního řádu
a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství
České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním
občanství“), správní řízení o jeho žádosti o udělení státního občanství České
republiky. V usnesení byl dále žadatel poučen, že podle ustanovení § 36 a § 38
správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy
po celou dobu správního řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení
své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Současně byl vyzván
k předložení dokladů a potvrzení nezbytných k řádnému projednání jeho žádosti
resp. k tomu, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak
vyžaduje ustanovení § 3 správního řádu. V této souvislosti pak byl žadatel dále
poučen, že pokud se bez omluvy ve stanoveném termínu k jednání na Ministerstvo
vnitra nedostaví a nepředloží požadované doklady, bude Ministerstvem vnitra
správní řízení zastaveno v souladu s ustanovením § 66 odst. 1 písm. c) správního
řádu.

Žadatel se ve stanoveném termínu dne 30.10.2013 na Ministerstvo vnitra dostavil. Bylo mu umožněno nahlédnout do spisu a současně byl poučen, že má právo navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po dobu správního řízení až do vydání rozhodnutí, vyjádřit v řízení své stanovisko a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žadatel byl rovněž seznámen se zákonnými podmínkami pro udělení státního občanství České republiky. Ministerstvo vnitra v této souvislosti uvádí, že zákon o státním občanství předpokládá jako základní právní úkon podání žádosti, tedy projev vůle cizince směřující k udělení státního občanství, za současného splnění několika kumulativních podmínek. Nicméně ani splnění těchto podmínek žadatelem negarantuje, že mu bude vyhověno, neboť na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Udělení státního občanství je obecně vnímáno jako projev státní suverenity a v tomto ohledu záleží na státu samotném, komu státní občanství udělí a komu ne. Tomu odpovídá i znění odstavce 1 ustanovení § 7 zákona o státním občanství. Pokud by na udělení státního občanství měl být právní nárok, muselo by návětí v odstavci 1 znít „státní občanství České republiky se udělí“ a nikoli „státní občanství České republiky lze udělit“. Zásada, že na udělení státního občanství není právní nárok, je obsažena jako základní pravidlo v mnoha zahraničních právních úpravách.

Při jednání na Ministerstvu vnitra žadatel uvedl, že do České republiky přicestoval se svými rodiči a sestrou dne 30.12.1992. V roce 1999 nastoupil do první třídy Základní školy Brno, Žadatel byl žákem této základní školy v období od 1.9.1998 do 30.6.2000, a znovu v období od 14.2.2005 do 30.6.2006. O této skutečnosti doložil do spisu potvrzení základní školy o školní docházce, které bylo vystaveno dne 21.11.2013. V roce 2000 se žadatel vrátil s rodiči a sestrou zpět do Kosova, kde v letech 2000 – 2004 pokračoval ve školní docházce. Po návratu do České republiky v roce 2005 pokračoval, jak již bylo výše uvedeno, od 14.2.2005 do 30.6.2006 ve školní docházce na Základní škole Brno, V tomto období byl žákem sedmé a osmé třídy základní školy. Další doklad o svém faktickém pobytu na území České republiky (od 1.7.2006 do 12.9.2012) žadatel nepředložil. Žadatel uvedl při jednání na Ministerstvu vnitra, že v letech 2007 až 2011 studoval dálkově soukromou střední školu v Kosovu, vždy v těchto letech trávil vždy dva měsíce (konkrétně srpen a září) v Kosovu. Toto tvrzení žadatele se však nezakládá na pravdě, jak bude uvedeno dále, neboť tomuto tvrzení odporují doklady, které žadatel předložil ke své žádosti. Studium na Gymnáziu v Gjakove (Kosovo) má žadatel na území České republiky uznané. Do spisu založil rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 21.5.2013, v němž je uvedeno, že studium na Gymnáziu v Gjakove (Kosovo), zahájené 1.9.2007, je postaveno na roveň studia na středních školách v České republice. Toto rozhodnutí se vydává pro účely dávek státní sociální podpory, dávky nemocenského pojištění (peněžitá pomoc v mateřství), zdravotního pojištění, důchodového pojištění (sirotčí důchod), daně z příjmu a pro účely hmotného zabezpečení uchazeče o zaměstnání.

Žadatel je veden Úřadem práce České republiky – krajskou pobočkou v Brně v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od 13.9.2012 dosud; podpora v nezaměstnanosti ani podpora při rekvalifikaci mu nebyla poskytována. Žadatel prohlásil, že je finančně závislý na svém otci, stejně jako jeho starší sestra, která rovněž žádá o udělení státního občanství České republiky. Otec žadatele podnikal na území České republiky, a to v prodeji textilu a potravin; samostatně výdělečnou činnost v roce 2009 zanechal. V průběhu správního řízení o žádosti vyšlo najevo, že otec žadatele je zcela závislý na dávkách státní sociální

podpory, které mu jsou na území České republiky vypláceny. Žadatel dále uvedl, že zaměstnání v České republice nemůže najít z důvodu, že není státním občanem České republiky, byť hovoří českým jazykem jako rodilý mluvčí. S tímto tvrzením však Ministerstvo vnitra nemůže souhlasit, neboť Česká republika jako člen Evropské unie vytváří více než dostatečné podmínky pro začlenění cizinců do společnosti. Svědčí o tom i skutečnost, že zde žijí a pracují řádově desetitisíce cizinců z třetích zemí bez podstatných problémů. Působí zde řada neziskových organizací, které svou činností přispívají k oboustranně přínosnému soužití cizinců a většinové společnosti. Z poznatků Ministerstva vnitra z vyřizování jiných žádostí o udělení státního občanství vyplývá, že cizinci mají velmi dobrou možnost pracovního uplatnění v České republice. Žadatel uvedl, že hovoří jako rodilý mluvčí, a tuto skutečnost rovněž prokázal při jednání na Ministerstvu vnitra. Žadatel tak má velkou výhodu vůči ostatním cizincům v tom, že zde po několik let absolvoval základní školu; v hledání zaměstnání mu tak nebrání ani jazyková bariéra, jako tomu může být u části cizinců.

Žadatel založil do spisu potvrzení Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, které bylo elektronicky podepsáno dne 2.10.2013; v potvrzení správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle § 66 odst. 1 a § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje ke dni 30.9.2013 neexistenci daňových nedoplatků žadatele vůči orgánům Finanční správy České republiky. Dále doložil potvrzení Městské správy sociálního zabezpečení Brno ze dne 29.5.2013, v němž je uvedeno, že k tomuto dni nemá evidován splatný nedoplatek pojistného a penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

Žadatel je pojištěncem Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, Územní pracoviště Brno-město (dále jen „zdravotní pojišťovna“). Do spisu založil Informace o pojištění s výpisem za období od 20.4.2005 do 29.5.2013 a Informace o pojištění s výpisem za období od 20.4.2005 do 23.9.2013 (tzv. registrační údaje). Z registračních údajů vyplývá, že žadatel nebyl v období od 21.7.2009 do 12.9.2012 přihlášen k veřejnému zdravotnímu pojištění na území České republiky, neboť měl v České republice ukončen pobyt a z veřejného zdravotního pojištění se odhlásil a pobýval v zahraničí. K veřejnému zdravotnímu pojištění se přihlásil znovu dne 13.9.2012 jako cizinec s trvalým pobytem na území České republiky. Žadatel je zařazen od 13.9.2012 v kategorii „uchazeč o zaměstnání“, a plátcem pojistného je tak v jeho případě stát prostřednictvím svého státního rozpočtu.

Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, odbor cizinecké policie, oddělení pobytových agend ve svém stanovisku ze dne 5.8.2013 uvedlo, že žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 20.4.2005, a od 21.8.2012 je hlášen na adrese a to se svým otcem. Ve dnech 16.7.2013, 24.7.2013 a 30.7.2013 byla policisty oddělení pobytových agend Brno provedena pobytová kontrola v místě nahlášeného trvalého pobytu žadatele. Bylo zjištěno, že se jedná o bytový dům, zvonek i poštovní schránka jsou označeny jménem . Při žádné z kontrol žadatel ani žádný jiný obyvatel bytu nebyl zastižen. Dále bylo zjištěno, že žadatel si neplnil povinnosti cizince, jelikož od 12.9.2011 do 22.8.2012 neměl platný doklad o povolení k pobytu. Žadatel se tak dlouhodobě zdržoval mimo území České republiky, což potvrzuje i skutečnost že do České republiky přicestoval v období června-srpna 2012 na základě pozvání, které mu vyřídil jeho otec. Žadatel tím, že se nezdržoval na adrese trvalého pobytu, a neoznámil změnu místa

pobytu, neplnil si povinnosti v souvislosti s platným dokladem o povolení pobytu, porušoval povinnosti dané zákonem o pobytu cizinců, a proto nedoporučuji udělení státního občanství České republiky.

Podle ustanovení § 98 zákona o pobytu cizinců je cizinec, kterému byl vydán průkaz o povolení k trvalému pobytu, povinen hlásit změnu pobytu na území do 30 pracovních dnů ode dne změny. Povinnost se na cizince vztahuje, pokud předpokládaná změna místa pobytu bude delší než 180 dnů. Žadatel tedy porušil ustanovení § 98 zákona o pobytu cizinců, když příslušnému pobytovému pracovišti odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra neoznámil v zákonem stanovené lhůtě změnu místa pobytu vyplněním a podepsáním přihlašovacího tiskopisu. Dle ustanovení § 103 písm. e) zákona o pobytu cizinců je cizinec mimo povinností stanovených v jiných ustanoveních tohoto zákona dále povinen hlásit změnu příjmení, osobního stavu, změnu údajů v cestovním dokladu, změnu údajů v dokladu vydaném podle tohoto zákona; změnu je cizinec povinen ohlásit orgánu, který mu vydal doklad opravňující k pobytu na území, a to do 3 pracovních dnů ode dne, kdy změna nastala, a jde-li o občana Evropské unie nebo jeho rodinného příslušníka, ve lhůtě do 15 pracovních dnů. Dle ustanovení § 156 odst. 1 písm. i) téhož zákona se cizinec dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost hlásit místo pobytu na území nebo jeho změnu. Dle ustanovení § 156 odst. 4 písm. d) lze za tento přestupek uložit pokutu do 3 000 Kč. V blokovém řízení lze uložit pokutu do 3 000 Kč (§ 156 odst. 5 zákona o pobytu cizinců).

Na základě podkladů shromážděných v průběhu správního řízení a obsažených ve spise dospělo Ministerstvo vnitra k následujícím závěrům:

K žádosti o udělení státního občanství České republiky si Ministerstvo vnitra vyžádalo dne 13.8.2013 výpis z evidence Rejstříku trestů fyzických osob, který neobsahuje žádné informace o odsouzení žadatele. Žadatel tak splňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, tj. že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin. Při jednání na Ministerstvu vnitra dne 30.10.2013 žadatel prohlásil, že vůči němu nebylo a ani v současné době není vedeno žádné trestní stíhání, dále prohlásil, že rovněž nebyl vyšetřován Policií České republiky.

Pohovor k ověření znalosti českého jazyka byl s žadatelem proveden dne 5.6.2013 před Magistrátem města Brna v souladu s vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Žadatel znalost českého jazyka prokázal a splnil tak i další podmínku k udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství.

Žadatel však nesplňuje podmínku pro udělení státního občanství uvedenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, která po žadatelích o udělení státního občanství České republiky vyžaduje, aby měli na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržovali. Délka žadatelova povoleného trvalého pobytu sice ke dni podání žádosti dosahovala doby delší 5 let (žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 20.4.2005), ovšem žadatel nesplňuje druhou část výše

uvedené podmínky, tj. že se v posledních pěti letech na území České republiky převážně zdržuje. Žadatel uvedl při jednání na Ministerstvu vnitra dne 30.10.2013, že se do České republiky vrátil se svým otcem v roce 2004, když předtím v letech 2000-2004 pokračoval v Kosovu v docházce do základní školy. Po návratu do České republiky byl znovu v období od 14.2.2005 do 30.6.2006 žákem Základní školy Brno, o čemž do spisu založil potvrzení. Žadatel své tvrzení o faktickém pobytu na území České republiky i po této době, tj. od 1.7.2006 do 13.9.2012 (tj. do doby zaevidování v evidenci uchazečů o zaměstnání) již ničím neprokázal. Žadatel nepředložil ani jediný doklad o tom, že by se na území České republiky zdržoval v období od 1.7.2006 do 12.9.2012. A jednoznačně se žadatel na území České republiky nezdržoval v období od 21.7.2009 do 12.9.2012, což vyplývá z registračních údajů vystavených zdravotní pojišťovnou, kdy pobýval v zahraničí. Z dokladů, které tak žadatel ke své žádosti o udělení státního občanství České republiky předložil, jednoznačně vyplývá, že se na území České republiky minimálně v období od 21.7.2009 do 12.9.2012 vůbec nezdržoval. Pokud by žadatel, jak tvrdí, se na území České republiky zdržoval, musel by být přihlášen k veřejnému zdravotnímu pojištění, zdravotní pojišťovna by musela být o jeho pobytu na území České republiky informována, a žadatel by měl povinnost hradit pojistné na veřejné zdravotní pojištění jako osoba bez započitatelných příjmů, tj. měsíčně ve stanovené výši 1080 Kč, pokud by nebyl plátcem pojistného jeho zaměstnavatel či stát. Za toto období by tak žadatel měl na svém osobním účtu u příslušné zdravotní pojišťovny nedoplatek pojistného v řádu několika desítek tisíc Kč, a ve stejné výši jako pojistné či v míře vyšší, by zdravotní pojišťovna vyměřila žadateli sankční penále, které je příslušná zdravotní pojišťovna povinna vymáhat na každém dlužníkovi, který neplatí veřejné zdravotní pojištění řádně a včas, a to vše za předpokladu, že by se na území České republiky zdržoval, jak tvrdí. Zdravotní pojišťovna zahájila se žadatelem (v postavení plátce pojistného) správní řízení dne 19.1.2012; toto správní řízení bylo však usnesením ze dne 4.6.2013 zastaveno podle ustanovení § 66 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, neboť žadatel dne 20.9.2013 doložil studium, které uznalo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky. A vzhledem k této skutečnosti tak odpadl důvod, pro který zdravotní pojišťovna zahájila se žadatelem správní řízení.

Ministerstvo vnitra v této souvislosti upozorňuje žadatele na příslušná ustanovení zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Dle ustanovení § 8 tohoto zákona se pojistné platí zdravotní pojišťovně, u které je pojištěnec pojištěn. Povinnost platit pojistné vzniklo žadateli dnem, kdy se stal pojištěncem podle § 5 písm. c) tohoto zákona, tj. dnem, kdy mu byl na území České republiky povolen trvalý pobyt. Dle ustanovení § 8 odst. 4 citovaného zákona není pojištěnec povinen platit pojistné po dobu, kdy je dlouhodobě v cizině, pokud je v cizině zdravotně pojištěn a učinil o této skutečnosti u příslušné zdravotní pojišťovny písemné prohlášení. Povinnost platit pojistné však zaniká až dnem, který pojištěnec v prohlášení podle věty první uvedl, ne však dříve než dnem následujícím po dni, kdy toto prohlášení bylo doručeno příslušné zdravotní pojišťovně. Od stejného dne až do dne, kdy se pojištěnec u příslušné zdravotní pojišťovny opět přihlásil, nemá pojištěnec nárok na úhradu péče hrazené zdravotním pojištěním. Současně s opětovným přihlášením u příslušné zdravotní pojišťovny je pojištěnec povinen této pojišťovně dodatečně předložit doklad o uzavřeném zdravotním pojištění v cizině a jeho délce. Pokud pojištěnec takový doklad nepředloží, je povinen příslušné zdravotní pojišťovně doplatit zpětně pojistné tak, jako by podle tohoto ustanovení nepostupoval. Za dlouhodobý pobyt v cizině se považuje nepřetržitý pobyt delší šesti

měsíců. Dle ustanovení § 8 odst. 5 citovaného zákona, nezaplatí-li plátce pojistného pojistné ve stanovené výši a včas, je příslušná zdravotní pojišťovna povinna vymáhat na dlužníkovi jeho zaplacení včetně penále. Na základě výše uvedeného je tedy bez jakýchkoliv pochybností zřejmé, že v případě žadatele nelze konstatovat splnění podmínky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť v posledních pěti letech ke dni podání žádosti o udělení státního občanství České republiky, tj. ke dni 5.6.2013, se na území České republiky převážně nezdržoval, což nepochybně vyplývá z dokladů, které žadatel ke své žádosti o udělení státního občanství Česká republika doložil. Tuto skutečnost potvrzuje i sdělení odboru cizinecké policie Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, které ve svém stanovisku k žádosti ze dne 5.8.2013 uvedlo, že do České republiky přicestoval žadatel nejdříve v období června-srpna 2012, a to na základě pozvání, které mu vyřídil jeho otec. Ve sledovaném období, tj. od 5.6.2008 do 5.6.2013, se žadatel maximálně zdržoval na území České republiky cca 22 měsíců, a v zahraničí cca 38 měsíců. Ministerstvo vnitra došlo k tomuto údaji na základě předložených dokladů, z nichž je bez jakýchkoliv pochybností zřejmé, že se žadatel zdržoval v zahraničí, a to v období od 21.7.2009 do 12.9.2012. Doba žadatelova pobytu mimo území České republiky bude zřejmě však delší, neboť jeden z dokladů, kterým žadatel deklaroval svůj faktický pobyt na území České republiky, tj. potvrzení Základní školy Brno, ... o školní docházce, hovoří o datu do 30.6.2006. Za období od 1.7.2006 do 20.7.2009, v němž je i část sledovaného období (konkrétně období od 5.6.2008 do 31.12.2008), žadatel nepředložil jediný doklad, kterým by prokázal, že se v tomto období na území České republiky fakticky zdržoval.

Ministerstvo vnitra může v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 zákona o státním občanství prominout splnění výše uvedené podmínky tomu žadateli, který má na území České republiky povolen trvalý pobyt a zároveň je v jeho případě naplněn alespoň jeden ze zákonem stanovených předpokladů pro případné prominutí výše uvedené podmínky, tak jak jsou tyto předpoklady zakotveny v ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) až h) zákona o státním občanství (narodil se na území České republiky, anebo žije na území České republiky nepřetržitě alespoň 10 let, anebo měl v minulosti státní občanství České republiky, popřípadě státní občanství České a Slovenské Federativní Republiky, anebo byl osvojen státním občanem České republiky, anebo jeho manžel (manželka) je státním občanem České republiky, anebo jehož alespoň jeden z rodičů je státním občanem České republiky, anebo přesídlil do České republiky do 31. prosince 1994 na základě pozvání vlády, nebo je bezdomovcem nebo má na území České republiky příznáno postavení uprchlíka). V průběhu správního řízení nebylo prokázáno, že by v případě žadatele byl některý z výše uvedených předpokladů naplněn. Žadatel tak nejenže nesplňuje podmínku stanovenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, ale Ministerstvo vnitra mu ani splnění této podmínky nemůže v současné době prominout.

S odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je podmínkou pro udělení státního občanství České republiky také plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, tj. konkrétně ze zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (tj. zákon o pobytu cizinců), a dále povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění

některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších právních předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších právních předpisů, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Za účelem prokázání podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství si Ministerstvo vnitra může vyžádat potvrzení finančního úřadu o úhradě daní a poplatků, kopie daňových přiznání, výpisů z obchodního rejstříku, živnostenských listů nebo pracovních smluv, potvrzení zdravotní pojišťovny o řádném průběhu a platbách veřejného zdravotního pojištění a potvrzení zaměstnavatele o úhradě daní z příjmu a o platbách na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti (§ 8 odst. 3 zákona o státním občanství).

Žadatel nespĺňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť svým jednáním porušil povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky. Jedná se konkrétně o zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (tj. zákon o pobytu cizinců). V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že se žadatel na adrese nahlášeného trvalého pobytu vůbec nezdržoval, a to alespoň v období od 21.7.2009 do 12.9.2012, kdy se prokazatelně zdržoval v zahraničí. O této skutečnosti žadatel příslušné pobytové pracoviště odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra nevyrozuměl a změnu pobytu neohlásil. Podle ustanovení § 98 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je cizinec, kterému byl vydán průkaz o povolení k trvalému pobytu povinen hlásit změnu pobytu na území do 30 pracovních dnů ode dne změny. Povinnost se na cizince vztahuje, pokud předpokládaná změna místa pobytu bude delší než 180 dnů. Žadatel tedy porušil ustanovení § 98 zákona o pobytu cizinců, když cizinecké policii neoznámil v zákonem stanovené lhůtě změnu místa pobytu vyplněním a podepsáním přihlašovacího tiskopisu. Dle ustanovení § 103 písm. e) citovaného zákona je cizinec mimo povinností stanovených v jiných ustanoveních tohoto zákona dále povinen hlásit změnu příjmení, osobního stavu, změnu údajů v cestovním dokladu, změnu údajů v dokladu vydaném podle tohoto zákona; změnu je cizinec povinen ohlásit orgánu, který mu vydal doklad opravňující k pobytu na území, a to do 3 pracovních dnů ode dne, kdy změna nastala, a jde-li o občana Evropské unie nebo jeho rodinného příslušníka, ve lhůtě do 15 pracovních dnů. Dle ustanovení § 156 odst. 1 písm. i) téhož zákona se cizinec dopustí přestupku tím, že nespĺní povinnost hlásit místo pobytu na území nebo jeho změnu. Dle ustanovení § 156 odst. 4 písm. d) lze za tento přestupek uložit pokutu do 3 000 Kč. V blokovém řízení lze uložit pokutu do 3 000 Kč (§ 156 odst. 5 citovaného zákona).

Dále žadatel nespĺnil povinnosti cizince, jelikož v době od 12.9.2011 do 22.8.2012 neměl platný doklad o povolení k pobytu. S odkazem na v té době platné ustanovení § 156 písm. r) zákona o pobytu cizinců, se cizinec dopustí přestupku tím, že nespĺní povinnost podle ustanovení § 74 odst. 2 nebo ustanovení § 117d odst. 6 citovaného zákona. Dle ustanovení § 117 lze dobu platnosti průkazu o povolení k pobytu cizince s povoleným trvalým pobytem lze prodloužit, a to i opakovaně, o 10 let, a jde-li o cizince mladšího 15 let, o 5 let. Cizinec je povinen požádat ministerstvo o prodloužení doby platnosti průkazu o povolení k pobytu ve lhůtě 90 dnů před uplynutím této doby. V případě, že podání žádosti ve lhůtě podle odstavce 2 zabrání důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec povinen tuto žádost podat do 3 pracovních dnů po zániku těchto důvodů. K žádosti

o prodloužení doby platnosti průkazu o povolení k pobytu je cizinec povinen předložit cestovní doklad. Doby platnosti průkazu o povolení k pobytu ministerstvo neprodlouží, shledá-li důvod pro zrušení povolení k trvalému pobytu podle § 77. Splňuje-li cizinec podmínky pro prodloužení platnosti průkazu o povolení k pobytu, je povinen se na výzvu osobně dostavit na ministerstvo ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu, a to včetně pořízení biometrických údajů cizince a jeho podpisu, který je určen k jeho dalšímu digitálnímu zpracování; podpis se nepořídí, pokud cizinci v jeho provedení brání těžko překonatelná překážka. Cizinec je povinen ve lhůtě stanovené ministerstvem, nejpozději však do 60 dnů ode dne pořízení biometrických údajů, dostavit se na ministerstvo k převzetí průkazu o povolení k pobytu. Žadatel porušil rovněž v roce 2009 v té době platné ustanovení § 103 písm. i) zákona o pobytu cizinců, kdy cizinec je mimo povinností stanovených v jiných ustanoveních tohoto zákona odevzdat nejpozději 3 dny před ukončením pobytu na území doklad vydaný podle tohoto zákona, s výjimkou víza a cestovního průkazu totožnosti, byl-li vydán za účelem vycestování z území; doklad je cizinec povinen odevzdat orgánu, který mu tento doklad vydal, což žadatel také neučinil.

Na základě výše uvedených skutečností je stanovisko odboru cizinecké policie Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje k žádosti o udělení státního občanství České republiky žadateli nedoporučující.

Ministerstvo vnitra by žadateli mohlo splnění uvedené podmínky promítnout v případech hodných zvláštního zřetele (§ 11 odst. 4 zákona o státním občanství). Této možnosti však Ministerstvo vnitra nevyužilo, neboť neshledalo žádný důvod hodný zvláštního zřetele, který by tento postup Ministerstva vnitra odůvodňoval, když žadatel opustil Českou republiku na poměrně dlouhou dobu a své povinnosti vůči ní si tak dlouhodobě neplnil.

Protože žadatel nespĺňuje podmínky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a písm. e) zákona o státním občanství, a splnění těchto podmínek mu nebylo prominuto, když v případě podmínky dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství mu ani být prominuta nemohla, Ministerstvo vnitra rozhodlo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministroví vnitra, a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).

Oldřich Pejs

JUDr. Oldřich Pejs

referent společné státní správy a samosprávy